

som Ordføreren paa det bedste anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Martin Hansen: Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) kunde ikke se andet, end at Mindretallets Forslag nærmest var betydningsløst. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Hovedopgaven i Virkeligheden er den at skabe en Arbejdsplads for dem, der søger Jord, og gøre det paa en saadan Maade, at der skal liden Kapital til. Det er jo Formaålet, naar vi vil skaffe Folk Jord, at de kan komme til den med saa lille Kapital som muligt, og det Formaal naas, naar hele Købesummen faar Lov at blive staaende som en 1ste Prioritet, og der saa bliver ydet et betydeligt Laan til Bygningerne. Derved har man skabt Betingelser for, at den, der virkelig har Interesse for at faa fat i Jord, kan faa en Arbejdsplads.

Maa jeg dernæst i al Almindelighed sige, at vi ved dette lille Lovforslag faktisk staar overfor et stort Principspørgsmaal. Vi staar overfor det Spørgsmaal, om Staten skal have Tabs- og Gevinstkontoen, om man skal tage den bort fra den enkelte og lægge den over paa Samfundet. Jeg mener, at det vilde være fejlagtigt at gøre det ved den Jord, her er Tale om, hvorved man faktisk vilde skabe et Modsætningsforhold mellem Jordbrugerne indbyrdes. Jeg forstaar vel, at der bagved dette ogsaa ligger Beskatningsspørgsmaalet. Men før vi gaar over til en mere rationel Beskatning af Jorden, maa der foreligge en mere rationel Vurdering af Jorden. Dernæst er det slet ikke utænkeligt, at man i en nær Fremtid, i den nye Rigsdag, vil staa overfor Optagelsen af hele vort Beskatningsspørgsmaal og dermed ogsaa overfor en Omændring af vore Ejendomsskatter, og jeg tænker mig, at den vil gaa i Retning af at skille Jord og Bygninger og gennemføre en virkelig rationel Beskatning af Jorden. Hvis man gør det, vil der, forudsat at Flertallets Forslag gaar igennem, ske dette, at Staten, efterhaanden som Skatten paa Jorden stiger, kommer til at betale Afgiften for de Jordbrugere, her er Tale om, medens samtlige andre Jordbrugere selv maa betale deres Afgift. En Ejendomsskat har jo nemlig den Virkning, at den sætter Jorden ned i Værdi, og naar man indfører en periodisk Vurdering, og Jorden i Kraft af den Skat, der nu er lagt paa den, har saa meget mindre Værdi, saa betyder dette praktisk taget, at Samfundet betaler Skatten for disse Brugere, medens alle de øvrige Jordbrugere i

Landet, som forrenter deres Prioriteter og betaler deres Skatter, selv maa bære Smerterne. Et saadant Modsætningsforhold vil jeg ikke have indført. Jeg vil, at Jordbrugerne her skal være paa samme Linie, at Vilkaarene, naar man gaar over til en Jordskat, bliver ens for samtlige Jordbrugere. Ud fra den Betragtning er det, at jeg staar i det Mindretal, der er mod Indførelsen af disse periodiske Vurderinger, saa længe hele Grundlaget ikke er bedre klarat. Der maa et mere rationelt, et klarere Grundlag til, før man kan gaa over til den Beskatning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) har Ret i, at der bliver en Interesses modsætning mellem Landmændene i saa Henseende. Men jeg forstaar ikke Frygten for denne Modsætning. De Jordbrugere, der faar Statens Arealer i Brug, faar den samme Interesse, som alle Arbejdere har, i, at Staten til enhver Tid faar Andel i de Værdier, som Samfundet skaber. Det, der sker ved en Ordning som den foreslaaede, er, at vi for en Gangs Skyld faar en Del Jordbrugere, der ikke direkte og personlig er interesserede i at kunne realisere en Værdistigning til egen Fordel uden at bryde sig noget som helst om, hvilke Vilkaar Efterslægten kommer til at arbejde under paa Danmarks Jord. Jeg frygter altsaa ikke for dette Modsætningsforhold. Jeg ser i det et heldigt Udslag, der maaske vil kunne resultere i, at man i hvert Fald indenfor Jordbrugernes Kreds begynder at lægge den anden Betragtning til Jordbrugeren for sin Virkemaade end den at ville forbeholde sig Retten til at udnytte enhver Chance, som Samfundet skaber.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg vil straks sige, at jeg kan tiltræde samtlige de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget, og maa ligesom Ordføreren for Udvalget (Hauge) anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede. Det var jo givet, da man saa Betænkningen, at det ikke vilde blive de Ændringsforslag, som Udvalget var enig om, Diskussionen vilde komme til at dreje sig om, men de Spørgsmaal, som der ikke var Enighed om, og det er rigtigt, som det ærede Medlem for Ribe-Kredsen (Brørsen) gjorde opmærksom paa, at Udvalget har delt sig paa Kardinalpunktet, paa selve Principet i Lovforslaget, de periodiske Vurderinger. Det ærede Medlem for Fuglebjerg-Kredsens (Martin Hansen) Betragtninger forstaar jeg dog til en vis